

ရွှေပဒေသာစာပေ

ကျည်နုခေတ်

ရိုးရိုးလေးသာ

ဝတ်ခဲ့ပါ

(ဆုတ်လုံးဆုတ်ဝတ်၊ သင်)

အခန်း (၁)

"အဲလောက်လည်း မဟုတ်သေးပါဘူး မေမေရယ်"

"အလိုတော်..."

ညည်းညည်းညူညူလေး ပြောရင်း ပုဆိုးကို သေသေချာချာပြင်ဝတ်တော့ ဒေါ်ထားသစ္စာက သားဖြစ်သူကို လက်ပိုက်လျက် ခပ်တည်တည်ပင် ကြည့်နေရင်း မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ "အလိုတော်" ဟု ဘဝင်မကျသလို ရေရွတ်လေသည်။ ။

"ဒီလောက်ဆို ရပြီလား"

မောင်မောင်က သူ့မေမေ စိတ်ခုသွားမှာ စိုးရွံ့ဟန်နှင့် ရယ်ဟဟလေး ပြန်မေးပြီး သူ့ပုဆိုးသူ ပြန်ငုံ့ကြည့်လေသည်။ ။

"အင်း... ပုဆိုးကတော့ ကြည့်ရတာ အဆင်ပြေသွားပါပြီ၊ ဒါနဲ့ အဲဒီလက်က ဘာလို့ အတင်းခေါက်တင်ထားတာလဲ၊ ကြည့်စမ်း.. လက်သုံးလုံးလောက် အပြားကြီးတွေ၊ အစကတည်းက လက်စကဝတ်ချင်ရင် ဘယ်နှယ်ကြောင့် လက်ရှည်ကို ရွေးထုတ်လာသေးလဲ၊ ဟင်း.. ဟင်း.. မောတယ်၊ သားမောင် မင်းကြည့်ရတာ တကယ်ရင်မောတယ်"

"မေမေကလည်း ယောက်ျားရှုပ်အင်္ကျီမှာ လက်စကရယ်လို့ မှ မရှိတာ၊ လက်တိုနဲ့ လက်ရှည် ဒီနှစ်မျိုးတည်းပဲဟာ၊ လက်ရှည်က အမြဲတစေ ကြယ်သီးတပ်ဝတ်တော့ အိုက်တယ်မေမေရ၊ ပြီးတော့ ဟိုပေဒီပေနဲ့

ဒီလောက်ခေါက်တင်ထားမှ အနေတော်ပဲ"

သူ့စကားအဆုံး မေမေက ဆတ်ခနဲ မဲ့ပစ်သည်။ ။

ဆင်ခြင်ပေးတာကို မုန်းလွန်းလို့ ဟု မကြာခဏ ပြောတတ်တာမို့ ဒီ အမှုအရာတွေ မောင်မောင် အလွတ်ရနေပြီ။

"ဟွန်း.. ပြောလိုက်ရင် သူ့ဟာနဲ့ သူ ဟုတ်လို့ ၊ ဟိုမရောက် ဒီမရောက် စကောစကကို ကြိုက်မှာ ပေါ့၊ ခေတ်ကိုက စကောစကခေတ်ကိုး..."

ဤသို့အစချီပြီဆိုလျှင် မောင်မောင် တကယ်လန့်ရပါသည်။ ။

အင်း.. သူ့ကိုက ညံ့တာပါ။ ဒီအင်္ကျီလက် ခေါက်တင်တာလောက်ကို လမ်းရောက်မှ လုပ်လည်း ရရဲ့ သားနဲ့ ။ ခုတော့...။

"ခေတ်ကာလကလေးတွေ ဘယ်သူ့ကြည့်ကြည့် ကြည့်လိုက် အချိုးမပြေဘူး၊ မိန်းကလေးက အတိုအရှည် မညီမညာ ဆံပင်ဖွာလန်ကြနဲ့ ၊ ယောက်ျားလေးက ဆံပင်ဖိုးရိုးဖားရားကြီး စုစည်း၊ ဒီကြားထဲ ခေါင်းတွေက အရောင်စုံနဲ့ မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်းမရှိ၊ မိန်းကလေးက ဘောင်းဘီဝတ် ယောက်ျားလေးက နားကပ်တွေ၊ နားဆွဲတွေ တိုးလို့ တွဲလောင်း၊ ဟိုတစ်ခါ မင်္ဂလာဆောင်မှာ တွေ့လိုက်တဲ့ မသီရိသားဆို မိန်းမလား ထင်ရတယ်၊ မျက်လုံးတွေမှာ လည်း မည်းမှောင်ပြီး ဝတ်ထားလိုက်တာလည်း မျက်စိနောက်စရာ၊ ဒီလိုခေတ်ထဲ လူလာဖြစ်ရတဲ့ မင်းအစား မေမေရင်မောလိုက်တာ သားမောင်ရယ်"

ဒါ မေမေ ဒေါ်ထားသစ္စာရဲ့ သဘောတရားရေး အစလေးပဲ ရှိပါသေးသည်။ ။

"ဟော.. အခုပဲ ကြည့်"

ရုတ်တရက် စကားပြန်စလိုက်တာမို့ သူ ဆတ်ခနဲ လန့်တုန်သွားရင်း

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မလုံမလဲ ပြန်ကြည့်မိလိုက်၏။

နီညိုရောင် ကွက်စိပ်ပုဆိုးနှင့် ဖြူလွသန့်လက်နေသော ကော်လံက တုံး အဖြူကလေးနှင့် သူပုံစံက ရည်မွန်သန့်ပြန့်နေကာ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး အပိုးကျိုး သေဝပ်လှသော လူငယ်ကလေးပုံ အပြည့် အဝ ပေါ်နေပါသည်။ ။

"အခုပဲ ကြည့်... မျက်စိရှေ့တင်ပဲ အထက်တန်းကျောင်း ပြီးသွားတာ ဘာမှ မကြာသေးဘူး၊ မျက်နှာသနပ်ခါးလိမ်းခိုင်းလို့ မရတော့ဘူး၊ အုန်းဆီဆိုလည်း အမေလုပ်တဲ့ သူ ဆွဲလွဲထည့်ပေးမှ တစ်ခါတစ်ခါ ပုဆိုးက တရွတ်တိုက်နဲ့ အောက်လျှော့ဆွဲချပြီး ဝတ်ချင်သေးတယ်၊ မပြောရင် မပြောသလို သွားမှာ "

"အုန်းဆီ မထည့်တာ.. ဖုန်တွေ သဲတွေ ကပ်လို့ ပါမေမေရာ၊ ပြီးတော့ ဒီအရွယ်ကြီး သနပ်ခါးလိမ်းရင် အခြောက်ကြီးဆိုပြီး ဝိုင်းလှောင်ကြမှာ ပေါ့"

သားတော်မောင်ရဲ့ စကားကြောင့် သူမ အလွန်အံ့သြသွားခဲ့လေသည်။ ။

"ဒီအရွယ်ကြီး"တဲ့ ။ သားက သူ့ကိုယ်သူ ရည်ညွှန်းလိုက်တာပါကော...။

သူမစိတ်ထဲမှာ တော့ သားကို သနပ်ခါးတွေ ဖွေးနေအောင် လိမ်းပေး၊ အုန်းဆီတွေ နဖူးပေါ် အကွက်လိုက် စီးကျလုမတတ် ထည့်ပေးပြီး အဖြူအစိမ်းဝတ်စုံလေး ဝတ်ပေးကာ ကျောင်းသို့ လက်ဆွဲပို့ရသည့် ကလေးလေးလို့ ထင်ထားသည့်အတွေးက အရင်ကနဲ့ ဘာမှ မပြောင်းလဲစွာ နေရာယူထားဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ သားကတော့ သူ့ကိုယ်သူ အရွယ်ရောက်ပြီး ကျိန်းသေလက် ခံယူဆပြီးလေပြီ။ မျက်စိထဲမှာ တစ်နေ့တခြား ဖွံ့ဖြိုးမြင့်မားလာသည့် သားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြင်ပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ တော့ ကလေးလို့ ထင်နေ တုန်းပင်။

ချိုသာကြည်လင်တဲ့ သားရဲ့ တီတာတာအသံကလေးကိုပင် မကြားရ တာ ကြာခဲ့လေပြီ။ ပြာအက်အက် ရှုတတအသံကနေ နွေးထွေးပီသတဲ့ ဩချိုချိုအသံမျိုးနဲ့ သား စကားပြောတာ သူမကြားရက်နှင့် သားရဲ့ အရွယ်ရောက်လာမှုကို ဇေဝဇေဝါဖြစ်နေခဲ့တာ ညံ့ဖျင်းလေစွ။

"မေမေ.. သား သွားတော့မယ်"

ငြိမ်သက်တွေဝေသွားတဲ့ မေမေ့ကို သူသတိပေးသလို ခွင့်တောင်းသလို လှမ်းပြောလိုက်တော့ မေမေ့မျက်လုံးတွေက သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ဖျတ်ခနဲ ပြန်လည်စူးစိုက်ရောက်ရှိလာကာ..

"ဟေ... အေး.. သွားတော့မလို့ လား သားမောင်ရဲ့ ၊ ဒီမှာ ထမင်းဘူး၊ ဖယ်ရီပေါ်မှာ လည်း မေ့မကျန်စေနဲ့ ဦး။ သား လွယ်အိတ်ကိုလည်း သေသေချာချာ စစ်ဆေးယူနော်၊ ဒါနဲ့ သားကို မုန့်ဖိုးပေးလိုက်ရဦးမလား"

မေမေ့စကားကြောင့် သူ အင်း... အဲ ဖြစ်သွားရလေသည် ။ ဆယ်တန်းတုန်းက တစ်နေ့ကို မုန့်ဖိုးနှစ်ရာရတာမို့ ယခုလို တက္ကသိုလ်ပထမနှစ်သို့ ရောက်သည့်အခါ အခြေအနေအရ မုန့်ဖိုးပမာဏ များ လာလိမ့်မည် ဟု မျှော်လင့်ရပါသည် ။

"အသွားအပြန် ဖယ်ရီစီးမယ်ဆိုတော့ လမ်းစရိတ်ကတော့ ပေးဖို့ မလိုတော့ပါဘူး၊ ဖယ်ရီခ မေမေကြိုပေးပြီးသားပဲ၊ ကင်နီတင်းမှာ လည်း ဘာဘာညာညာတွေ မစားဘူးမှတ်လား၊ ကင်နီတင်းမှာ စားတယ်ဆိုတာ ထမင်းချိုင့်ထည့်မလာတဲ့ လူတွေ စားတာပါကွာ၊ အခု မေမေက

သားမောင်အတွက် ထမင်းချိုင့်ကို ဟင်းကောင်းကောင်း နဲ့ ထည့်ပေးလိုက်တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လိုလိုမယ်မယ် ပိုက်ဆံတော့ ထည့်သွားပေါ့။"

သူ ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက် ညိတ်ပြလိုက်တော့ မေမေက သူ့ရဲ့ လက်ပွေ့အိတ်အကြီးကြီးထဲမှ တစ်ထောင်တန်တစ်အုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပါသည်။ ။

အဲလောက်အများကြီး မလိုဘူးထင်တယ်မေမေလို့ ပြောရန် ပြင်လိုက်စဉ်မှာ ပင် မေမေက ထိုငွေစက္ကူအုပ်ထဲမှ တစ်ထောင်တန် အသစ်ကလေးတစ်ရွက်ကို သားရေကွင်းကလေး မ,ကာ အသာဆွဲထုတ်ပြီး လှမ်းပေးပါသည်။ ။

သူ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့ဩတကြီး ပြန်ကြည့်နေလိုက်တော့ မေမေက ပိုက်ဆံလေးကို သူ့ရှေ့တိုးပေးရင်း...

"ယူလေ သားမောင်၊ လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံဆိုတာ ရှိထားရတယ်၊ အကြောင်းရှိရင် သုံးရတာပေါ့။"

ဟု ထပ်ပြောလေသည်။ ။ မေမေပြောသော အကြောင်းဟာ တစ်ခါတလေ ဖယ်ရီပျက်လို့ လိုင်းကားစီးရတာမျိုးလားဟု မေးချင်ပေမယ့် မမေးရဲသလို မမေးရက်ခဲ့ပါ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မေမေက သူ့ရဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်း အဆောင်အယောင်တွေ ချို့ငဲ့စွာထားပေမယ့် ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း၊ နွေးထွေးယုယစွာ ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်တတ်ခြင်းစသော မိခင်ကောင်းတစ်ယောက်၏ ကရုဏာမေတ္တာတွေ အလုံအလောက်ပေးထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မေမေက ရှေးရိုးအစွဲတွေကြီးပြီး စည်းကမ်းတင်းကျပ်တတ်တာက လွဲလျှင် သူ့အပေါ် မိခင်ကောင်းဝီသစွာ အရိပ်လိုကြည့်ပြီး ပိုးမွေးသလို

တယုတယ မွေးမြူခဲ့တာလည်း သူအသိပင်။

ဒါပေမဲ့ မေမေအတွေးအခေါ် အယူအဆတွေက အလွန်တစ်ဖက်စွန်း ရောက်ကာ ခေတ်နှင့်ဘယ်လိုမှ လိုက်လျောညီထွေမရှိ၊ အံဝင်ခွင်ကျမဖြစ်တာ ပြဿနာတစ်ခုလိုဖြစ်နေပါသည် ။ မောင်မောင့်အတွက်တော့ ထိုပြဿနာက အလွန်ကို ရိုးစင်းနေပြီဖြစ်ပါသည် ။ မောင်မောင်ကိုယ်တိုင်က မေမေရဲ့ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ရိုးရှင်းအေးချမ်းသောအလှကို စံထားအားကျရသူဖြစ်သောကြောင့် တကူးတက ချုပ်ချယ်ပုံသွင်းစရာမလိုဘဲ အလိုလို သေဝပ်ပိပြားသော လူငယ်ကလေးအဖြစ်သာ ရပ်တည်လိုလှ၏။

မေမေသည် ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် သနပ်ခါးဖွေးဖွေးပါးပါးလေး လိမ်းထားပြီး မြန်မာဆန်ဆန် ရင်ဖုံးရင်စေ့အင်္ကျီများကို စွဲစွဲမြဲမြဲဝတ်ကာ ယဉ်မရိုင်းသေ အလှတစ်မျိုးနှင့် ကျက်သရေရှိကာ ခန့်ညားထည်ဝါနေတတ်လေသည် ။

မေမေဆံပင်တွေက ခြေမျက်စိအထိ ရှည်ပြီး အမြဲလို အုန်းဆီနဲ့လေးသင်းမွှေးနေသည် ။ မဖြတ်မတောက် မပြုပြင်ဘဲ ထားခဲ့တာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပြီမသိ။ နဖူးပြင်မှာ ဆံတစ်ပင်မျှ ဝှေ့ဝဲကျနေတာမျိုး မရှိတာမို့ မေမေက မဟာဆန်စွာ လှလေသည် ။

မောင်မောင် ကံကောင်းစေသောအချက်မှာ မေမေနှင့် ရုပ်ချင်းလွန်စွာဆင်သောကြောင့် မျက်ခုံးနက်နက်တွေ၊ မျက်အိမ်ကျယ်ကျယ်တွေက မေမေအတိုင်း တောက်ပစူးရှပြီး သွယ်သွယ်ဖြောင့်ဖြောင့် နှာတံကလေးနှင့် ပီရိုသေသပ်သော နှုတ်ခမ်းပါးကလေးကအစ တစ်ထေရာတည်းဖြစ်ကာ အမေတူသားကလေးဟု လူတိုင်း သတိထားမိကြပါသည် ။

"ထားရဲ့ သားက လူချောကလေးနော်၊ ထားနဲ့ ချွတ်စွပ်ပါပဲလား"

ဟူသောစကားမှာ မေမေနှင့် ဈေးဝယ်လိုက်တာမျိုး အလှူမင်္ဂလာပွဲ လိုက်သွားရတာမျိုးတွေမှာ အဖန်တလဲလဲ သူကြားဖူးသည် ။ ထို့အတွက် လည်း သူ ကျေနပ်မိပါသည် ။

မေမေသည် တစ်ချိန်က လှိုင်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာမေဂျာမှာ ကွင်း(န်)ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည် ။ အဲဒီကတည်းက မေမေ့ဒီဇိုင်းဟာ ဒီပုံမျိုးပဲဟု သိရသည် နှင့် မေမေ ဘယ်လောက်လှပြီး အပြင်အဆင်မလိုအပ်ကြောင်း သူ ရိပ်စားမိ၏။

ထို့ကြောင့် ဘယ်လောက်ပဲ ခေတ်တွေပြောင်းလဲကုန်လင့်ကစား သူတို့ သားအမိရဲ့ ရိုးရိုးတုံးတုံး ခေတ်နောက်ပြန်ဒီဇိုင်းတွေကတော့ ပြောင်းလဲမသွားကာ ယခုမျက်မှောက် အိုင်တီခေတ်နှင့် လုံးဝကွဲလွဲဆန့်ကျင်လျက် ရှိတော့သည် ။

လူတိုင်းက သူတို့ ဝတ်စားဆင်ယင်နေထိုင်ပုံကို အံ့သြကြသော်လည်း သူတို့ သားအမိကတော့ ထိုအံ့သြမှုကိုပဲ တိတ်တဆိတ်ဂုဏ်ယူကာ တသီးတခြားဆန်ဆန် Life Style ကလေးကို ကျေနပ်သဘောကျနေလေသည် ။

မေမေ ပုံသွင်းဘောင်ချခဲ့သည့် ဘဝကလေးကို မောင်မောင် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ဖို့ လုံးဝမရည်ရွယ် စိတ်မကူးသလို ခေတ်ပေါ်ဆိုသောအသုံးအနှုန်း အပြင်အဆင်များကိုလည်း စိတ်ဝင်စားခြင်း အလျဉ်းမရှိပါချေ။

သူအန္တရာယ်ဖြစ်မှာ စိုးတာကြောင့် ကျောင်းသို့ ကားယူမသွားရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပိုအလုပ်တွေ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ဖြစ်လာမည်ဆိုကာ သူများ ရွယ်တူတွေလို ဟန်းဖုန်းသေးသေးလေးတွေ ပေးမကိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း သူဘယ်လိုမှ မခံစားမိတော့ပါ။ ယုတ်စွအဆုံး ခေတ်မီဆ

နံးပြားသော အဝတ်အစားဒီခိုင်းမဆိုထားနှင့်၊ တီရှပ်တွေ ဂျင်းပင်နံတွေ လောက်ပင် သူမဝတ်ဖူးခဲ့ပါ။ ထို့အတွက် သူ စိတ်မကောင်းဖြစ်ဖို့ နေနေသော စိတ်ကျဉ်းကျပ်လှသည် ဟု ဆိုကာ သူများ ဝတ်ထားတာကိုပင် စိတ်ပျက်မိသေးတော့သည် ။

"ဟဲ့.. သားမောင်၊ ကျောင်းနောက်ကျတော့မယ်၊ ဘာတွေငေးဝိုင်းနေတာတုန်း၊ ရော့.. ပိုက်ဆံယူလေ"

ပြောပြောဆိုဆို မေမေက သူ့လက်ထဲ တစ်ထောင်တန်အသစ်ကလေး ထည့်ပေးသည် ။

သူ ရိုရိုသေသေ လှမ်းယူလိုက်ပြီး ပိုက်ဆံကို လွယ်အိတ်ထဲထည့်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် လွယ်အိတ်ကို ခုတင်ပေါ် ခဏတင်ကာ မေမေ့ခြေထောက်နား ခူးထောက်ထိုင်ချပြီး လက်အုပ်ချီလိုက်၏။

"ဘုရားရှိခိုးပြီးရဲ့ လား သားမောင်"

"ဟုတ်ကဲ့.. အိပ်ရာထကတည်းက ရှိခိုးပြီးပါပြီ၊ သား မေမေ့ကို ကန်တော့မယ်နော်"

မေမေက ပြုံးလျက် ခေါင်းညိတ်၏။ သူ ဦးသုံးကြိမ်ချအပြီးမှာ တော့မေမေက ရှည်လျားစွာ ဆုပေးလေတော့သည် ။

"မေမေ့သားမောင် ဘုန်းကြီးလို့ အသက်ရှည်ပါစေ၊ အန္တရာယ်ကင်းဘေးရှင်းပါစေ၊ အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး ကင်းပါစေ၊ ဆင်းရဲနဲ့ ငရဲကင်းပါစေ၊ သွားလေ လာလေရာ ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိပါစေနဲ့ ၊ ကြံတိုင်းအောင်လို့ ဆောင်တိုင်းမြောက်ပါစေ၊ မကောင်းတဲ့ ဘေးဥပါဒ်တို့ မှ စ၍ ကင်းရှင်းပါစေ၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးထမ်းရွက်နိုင်တဲ့ လူတော်လူကောင်းကလေး ဖြစ်ပါစေကွယ်"

မေမေ ဆုပေးစကားသံကို အမြဲကြားဖူးနေကျဖြစ်ပေမယ့် ကြားရတိုင်း သူ့ရင်ထဲ အေးမြသော ခံစားမှုတစ်မျိုးက မရိုးနိုင်စွာ စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့သွားတတ်၏။

"ပေးတဲ့ ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ မေမေ"

သူ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီး လွယ်အိတ်နှင့် မေမေ ကမ်းပေးသော ထမင်းဘူးကလေးကို လှမ်းယူလိုက်သည် ။

မေမေက သူ့ကို ပြုံးကြည့်နေသည် ။ သူ ပြန်ပြုံးပြလိုက်ရင်း မေမေ့ ရှေ့က ကိုယ်ကိုယ့်ရင်း လှည့်ထွက်လာခဲ့၏။

သူ့နောက်ကျောပြင်ကိုကြည့်ပြီး မေမေ့နှုတ်ခမ်းမှာ ဖူးပွင့်နေသော အပြုံးလေးက အချိန်အတော်ကြာ စူးနစ်ရှည်ကြာလိမ့်ဦးမည်ဆိုတာ မောင်မောင် အလိုလို သိနေခဲ့ပါသည် ။

အဲဒီစိတ်ခံစားမှုကလေးကတော့ သူတို့ သားအမိချင်းသာ ဆက်သွယ်ကူးလူးနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အမှတ်တရကလေးဖြစ်ပါသည် ။

အခန်း (၂)

"ဒါတော့ နည်းနည်း Foul ပြီထင်တယ် ပါပါ"

သူမက နှုတ်ခမ်းလေး စုတူတူလုပ်ပြီး ပြောလိုက်တာမို့ လေသံကလည်း မပွင့်တပွင့် ညစ်ကျယ်ကျယ်လေး ဖြစ်နေမှာ အသေအချာပင်။ ပါပါက ဖုန်းထဲမှာ ပင် တဟားဟား အော်ရယ်ကာ...

"တက္ကသိုလ်တက်ရတော့မယ့် ကောင်မလေးက ခုထိ ကလေးကြီးလို ခွဲနေချင်တုန်းလားကွာ၊ ပါပါက ဘေဘီထက်တောင် ပိုလွမ်းသေးတယ်၊ ဒီမှာ အလုပ်ကိစ္စတွေရှိနေလို့ ပြန်မလာနိုင်သေးတာကို"

"ဘေဘီ သိပါတယ်၊ ပါပါကို ပြောလိုက်ရင် ဒီအလုပ်ကိစ္စ စီးပွားရေး ဆိုတာတွေနဲ့ ပဲ ကိုင်ပေါက်လုံးချေပစ်ဦးမယ်ဆိုတာ..."

"ကဲပါကွာ.. ဘေဘီလေး ဒီလောက်လွမ်းနေမှ တော့ ခဏဖြစ်ဖြစ် အလည်ပြန်လာလို့ ရအောင် ကြိုးစားမယ် OK !"

"Thank you! ပါပါ"

သူမ ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ ဂျစ်တစ်တစ်လေး ပြန်ပြောပြီး ဖုန်းချပစ်လိုက်သည် ။

ထို့နောက် သေသေချာချာ ပြင်ဆင်ထားသော မျက်နှာလေးကို မှန်ထဲမှာ တစ်ခါထပ်ကြည့်လိုက်မိ၏။

ဒီနေ့ပတ်မှာ ဖက်ဖူးရောင်သုံးလွှာစကပ်လေးနဲ့ အပေါ်က အတွန့်အ

ဖက်လေးတွေပါသော လက်ဖောင်းပြေပြေ အနက်ရောင်အင်္ကျီလေးမို့ မျက်နှာကို နို့ရည်လေးပဲလိမ်းပြီး မျက်ရစ်တွေမှာ ပန့်ခံဆန်ဆန် အနက်ရစ်လေးတွေဆွဲကာ မျက်ခွံပေါ်မှာ တော့ စိမ်းဖန့်ဖန့် အနုမြူရောင် ပြောင်ပြောင်လက်လက်ကလေးတွေ တင်လိုက်သည်။ ။

ဖူးအိဖောင်းကြွနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းသားလေးကိုတော့ စိုစိုရွဲတောက်ပနေတဲ့ ဆိုးဆေးလေးနှင့် လှပစေလိုက်သည်။ ။ ရွှေဝါရောင်တောက်ပနေတဲ့ ဆံပင်ကောက်ခွေခွေလေးတွေ ပခုံးနဲ့ ကျောလယ်မှာ ပဲ ဖြာကျနေပုံက ဆရာမတွေအတွက် မျက်စိစပါးမွှေးစူးစရာဖြစ်နေမှာ အမှန်ဖြစ်ပေမယ့် ကောင်ကလေးတွေအတွက်တော့ ငေးကြည့်ချင်စရာ လှနေလိမ့်မယ်ဆိုတာ အတွေ့အကြုံအရ အတတ်သိနေပြီ။

ဘောင်းဘီ၊ စကပ် မဝတ်ရတဲ့ ကျောင်းမှာ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ခပ်ကပ်ကပ် စမတ်ကျကျ စကပ်ထမိန်လေးတော့ ဝတ်ခွင့်ရပါသည်။ ။ ဒါကိုပဲ သူမ ကျေနပ်မိ၏။

"ပြင်နေတာ မပြီးတော့ဘူးလား စွဲရယ်၊ တော်ကြာ အတန်းချိန်တွေ နောက်ကျနေမှ ဖြင့်.."

ဖက်ဖူးရောင်ခုံပေါ်မှာ ကြိုးအနက်လုံးလုံးလေးတွေ ယှက်သိုင်းထားတဲ့ နှစ်လက်မ ဒေါက်ချွန်ချွန် ဖိနပ်လေးကို လိုက်မလိုက် စီးကြည့်နေရင်း နောက်မှ လာရပ်တဲ့ အန်တီကြီးကို မှန်ထဲကတစ်ဆင့် မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"မပူပါနဲ့ အန်တီကြီးရယ်၊ စွဲ ကား ဘယ်လိုမောင်းတယ်ဆိုတာ သိတယ်မှတ်လား၊ ကျောင်းကို မိနစ်ပိုင်းနဲ့ ရောက်တယ်၊ ပွိုင့်မိမှ နာရီဝက်ပဲ"

အန်တီကြီးဆိုတာ ပါပုအစ်မဝမ်းကွဲ အပျိုကြီးဖြစ်ပြီး ပါပါး နိုင်ငံခြားသွားနေစဉ် သူမရဲ့ အုပ်ထိန်းသူ လုပ်ရပါသည်။ ။

သူမက စွဲစကားကြောင့် ရင်ဘတ်ဖိလိုက်ကာ...

"ဘုရားရေ.. စွဲ၊ ညည်းလေးကို အဲဒါတွေ စိတ်မချတာ၊ ဟို CELICA ငွေမင်ရောင်လည်း ဘယ်တုန်းက ဘာနဲ့ ပွတ်ဆွဲခဲ့သလဲမသိဘူး၊ အစင်းကြီးနဲ့ ၊ ခု ဘယ်ကားကို မျက်စိကျပြန်ပြီလဲ၊ ပြိုင်ကားနဲ့ တော့ မသွားနဲ့ နော်၊ အန်တီကြီး ရင်ထိတ်အောင်မလုပ်နဲ့ "

အန်တီကြီးစကားအဆုံး သူမက ဖန်စီနားကွင်းအကြီးကြီးကို ဟိုဘက်ဒီဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး မှန်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ကြည့်ကာ လှလှပပလေး ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် အဆင်သင့်ချထားတဲ့ ကျောပိုးအိတ်ထဲကို ပစ္စည်းမွစိလေးတွေ စုံမစုံ တစ်ချက်မွေ့နှောက်လိုက်ပြီး ကားသော့ကလေးကို လှစ်ခနဲ ဆွဲထုတ်ကာ..

"ဟဲ.. ဟဲ.. စိတ်ချလက်ချနေ အန်တီကြီး၊ စွဲ ပြိုင်ကားအဝါလေးနဲ့ သွားမှာ ၊ ကျောင်းရောက်ရင် အန္တရာယ်ကင်းကြောင်း အန်တီကြီးဆီ Message ပို့လိုက်မယ်"

ဟု ပြောကာ လက်ထဲက i Phone ကလေးကို မြှောက်ပြသည်။ ။

လူကြီးသူမစကားဆို အဲလို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာတတ်သော စွဲပါ။

စွဲငြိတွယ်ရာရဲ့ ရာဇဝင်ကိုက ဝင်တိုင်းစား၊ ထင်တိုင်းသွားတတ်တဲ့ ခပ်ဆိုးဆိုးညဉ့်ကလေးရှိကာ အင်မတန်ဇီဇာကြောင် ဂျေးများ ပြီး အလိုလိုက်သောအဖေကို ဇွတ်တရွတ် ချွဲနဲ့ဂျီကျတတ်တာမို့ တခြားသူတွေလည်း သူမအလိုကျ အရှုံးပေးခဲ့ရတာချည်း ဖြစ်သည်။ ။

i Pod ကို နားမှာ တပ်ရင်း ကားလေးကို ကျောင်းထဲမောင်းဝင်လာ

တော့ ကျောင်းသားကျောင်းသူ တော်တော်များများ ရဲ့ စိတ်ဝင်တစားအကဲခတ်မှုကို ခံလိုက်ရသေးသည်။ သူမက ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်လေဟန်နှင့် Versace မျက်မှန်ခပ်ကြီးကြီးကို အသာအယာချွတ်ပြီး စရောက်ခါစ ကျောင်းအနေအထားကို မျက်စိကစားလိုက်ပါသည်။

စွဲငြိတွယ်တာဟာ ကားလေးမောင်းပြီး တစ်ကိုယ်တော် ကျောင်းလာတက်ရတာဆိုပေမယ့် မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေဆိုတဲ့ ရှေးဆုတောင်းကြောင့်လား မသိ။

ကားပါကင်လုပ်နေတုန်းမှာ ပဲ သူမကားဘေးနားကို ကားတစ်စီးထိုးဆိုက် လာပြီး ထိုကားပေါ်မှ ကောင်မလေးနှစ်ယောက် ဆင်းလာကြသည်။

တစ်ယောက်က အသားညိုညို အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် နားရွက်အုပ်ရုံ ရွှေညိုရောင်ဆံပင်ကို ကိုရိုးယားမင်းသမီးတစ်ယောက်လို ဖွာလန်လေးတွေ လုပ်ထားသည်။

နောက်တစ်ယောက်ကတော့ မျက်ခုံးတန်းသေးသေး မျက်လုံးဝိုင်းလေးနှင့် မေးဖျားချွန်ချွန်လေးမှာ မှဲ့နက်လေးတစ်လုံး ပါသေးသည်။ သူမက ဆံပင်နက်နက် ပျော့အိအိလေးကို ဆာမူရိုင်းပုံ နဖူးပေါ်မှာ တိဖြတ်ထားကာ ပါးရိုးကနေ လည်ပင်း ပခုံးအထိ တစ်တီချင်း ဖြတ်ကာ ဂျပန်မလေးလို အဆန်းထွင်ထားလေသည်။

"ဟဲ့.."

သူမတို့ နှစ်ယောက်လည်း ဒီနေ့မှ ကျောင်းစတင်ကြပုံပင်။ စွဲရဲ့ ပြိုင်ကားအဝါလေးကို တစ်လှည့်၊ စွဲကို တစ်လှည့် လှမ်းကြည့် အချင်းချင်း မျက်ခုံးပင့်ပြသည်။

ဂျပန်စတိုင်နှင့် ကောင်မလေးက သူ့ဘေးက ညှိညက်ညက်ကလေးကို တစ်စုံတစ်ခု တီးတိုးလေး ကပ်ပြောသည်။ ။

သူမက မသိယောင်ပြုရင်း ကားပေါ်က ခပ်တည်တည်ဆင်းတော့ သူမတို့ နှစ်ယောက်လည်း ကားပေါ်က လိုက်ဆင်းကြလေသည်။ ။

သူမတို့ နှစ်ယောက်က ညီအစ်မဖြစ်ပုံတော့ မရပါ။ အိမ်က ကားနှင့် လိုက်ပို့တာဖြစ်ပေမယ့် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အိမ်ချင်းနီးကြလို့သာ အတူတူလာနိုင်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိလိုက်သည်။ ။

"ဟိတ်.. ယူက စွဲငြိတွယ်တာလားဟင်"

အို.. သူမတို့ က စွဲကို သိနှင့်နေပါရောလား။

စွဲ တအံ့တဩလေး ဖြစ်သွားရင်း ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ ဂျပန်စတိုင်နဲ့ တစ်ယောက်က သူ့ဘေးက ညှိညက်ညက် ကောင်မလေးကို မေးဆတ်ပြီး တွေ့လားဆိုတဲ့ ပုံ လုပ်ပြလေသည်။ ။

"ဒါနဲ့ .. သူတို့ က စွဲကို သိနေတယ်လား"

တစ်ယောက်က ဇေဝဇေဝဖြစ်နေပေမယ့် နောက်တစ်ယောက်က ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက်ညိတ်ပြကာ..

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က ယူဇာတ်ပုံနဲ့ Birthday wish လေး လုပ်ထားတာ အင်တာနက်မှာ တွေ့လိုက်ရတယ်လေ၊ နာမည်ကလေး ဆန်းပြားသလောက် ပုံစံလေးက အရမ်းလှပြီး စတိုင်လ်မီတာနဲ့ မှတ်မိနေတာ၊ ယူက ထက်စွဲကြိုက်တဲ့ အဆိုတော်မင်းသမီး ပဲရစ်(စ်)ဟီ(လ်)တန်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပဲ"

သူ့ကို အမွန်းတင်စကားတွေ တရစပ် ပစ်သွင်းသွားတာမို့ စွဲ ပါးစပ်လေးဟပြီး အံ့ဩနေမိတော့၏။

"အဲဒီတုန်းက Birthday wish က LA မှာ ရောက်နေတဲ့ စွဲရဲ့ ပါပါ လုပ်လိုက်တာပါ"

"ယူတော့ အဲဒါလေးတွေ့ပြီး Surprise ဖြစ်မှာ ပဲနော်"

"အဟင်း.. ဟုတ်တယ်၊ ပျော်လည်း ပျော်ပါတယ်"

သူမတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ပုံစံက နာမည်ကြီးမင်းသမီး တစ်ယောက် ယောက်ကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရလို့ အမှတ်တရ မေးကြမြန်းကြ အင်တာဗျူးကြသည် နှင့် တူနေပါသည်။

"ဒါနဲ့ ယူက ဘာမေဂျာကလဲ"

"Psycho ပါ"

"အို.. ဟုတ်လား"

နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူထအော်ပြီး လက်ကလေးတွေ သူမထံ ကမ်းပေးပြီး...

"Shake လိုက် သူငယ်ချင်း"

သူမက ထိုလက်တွေကို ကပျာကယာပဲ ဆွဲယူနှုတ်ဆက်လိုက်ရသည်။

"ဒါဆို သူတို့ လည်း Psycho ကပေါ့၊ ဟုတ်လား"

"အစစ်ပဲ"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အဲဒါဆို ဒီနေ့ကစပြီး ဘွဲ့ကျောင်းပြီး အသက် တွေကြီးတဲ့ အထိ သူငယ်ချင်းလုပ်ကြမယ်"

စွဲရဲ့ စကားအဆုံး စကားနည်းသော ညှိညက်ညက် ကောင်မလေးက ခစ်ခနဲရယ်လိုက်ကာ..."

"ဟုတ်ပါပြီ၊ နာမည်တွေလည်း ပြောပြရဦးမယ်"

ဟု အစပျိုးလိုက်သည် နှင့် နောက်တစ်ယောက်က..

"တို့ က ထက်စုမွန်၊ သူက မြတ်စုဝင်းတဲ့ ၊ ညီအစ်မ မဟုတ်ဘူး နော်၊ သူငယ်ချင်းပဲ၊ မြတ်စုက ကျောက်တံတားမှာ နေတယ်၊ ထက်စုက ပန်းဘဲတန်း၊ စွဲကရော..."

"ဆိုးလိမှာ နေတယ်"

သုံးယောက်စလုံး ဝေါခနဲ ထရယ်မိကြပြန်သည် ။

"ဟုတ်လား... ထင်တော့ ထင်သားပဲ၊ ဒါနဲ့ မြတ်စုကို သေသေချာချာကြည့်ရင် Rihanna နဲ့ မတူဘူးလား၊ ဟိုအဆိုတော်လေ"

"ဟုတ်ပါ့နော်"

မြတ်စုဝင်းက ရှက်တတ်ပုံရလေသည် ။ ထက်စုမွန်ကို မျက်စောင်းရွယ်ကာ စူပွပွလေး ရေရွတ်သည် ။

"သူကတော့ ဘာနဲ့ တူမှန်း မသိဘူး၊ အချင်းချင်း လိုက်ကပ်မြှောက်နေတော့တာပဲ"

ထက်စုက ဆံပင်ပျော့ဝဲဝဲလေးကို ဘယ်ညာခါပြရင်း...

"သိပ်တော့ အများကြီးမမှန်းပါဘူး၊ so close ထဲက Shuqi လောက်ဆို..."

စကားမဆုံးခင် မြတ်စုက ရင်ဘတ်ဖိပြီး မျက်လုံးပြူးပြသည် ။

စွဲလည်း သူမတို့ နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မိကာ...

"တူတယ်.. တူတယ် နောက်စေ့"

ဟု ဝင်ပြောလိုက်သည်။ ။

စတွေ့တွေ့ချင်းမှာ ပင် သူမတို့ သုံးယောက် အတော်လေးကို ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်စွာ တွဲမိသွားရတော့၏။

တွဲမိဆို တူညီသည့်စိတ်ကလေးတွေလည်း အရင်းခံမိတာကိုး။

ထက်စုက အရယ်အရွှန်းလေးတွေပြောပြီး ချစ်စဖွယ်လေးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ပြောဆိုတတ်သည် ။ မြတ်စုကျတော့ တည်တည်အေးအေးလေးပေမယ့် Fashion ပိုဆန်ပြီး ခပ်လန်းလန်းလေးမှ သဘောကျကာ ဒီ နိုင်းအမြင် ရှိသည် ။

အားလုံးက ပူပင်ကြောင့်ကြ ကင်းမဲ့စွာ နေတတ်သူတွေမို့ ဘာမှ ပြဿနာမရှိ။

စရိုက်လေးတွေအားလုံး ခြုံငုံသုံးသပ်လျှင် လှပစမတ်ကျပြီး သန့်ပြန့် ခမ်းနားစွာ သပ်ရပ်ဆန်းပြားစွာ ဝတ်စားနေထိုင်ကာ ဆန်းပေလန်းပေ ဆိုတဲ့ အရာမှန်သမျှ စိတ်ဝင်စားတတ်ကြသည် ။

သူမတို့ သုံးယောက်က တစ်ယောက်ဘဝကို တစ်ယောက် အားကျချီးမွမ်းတတ်ပြီး ရှားပါးဒီဇိုင်းလေးတွေနှင့် သူမတို့ အုပ်စုထဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဆွဲသွင်းဖို့ စိတ်ကူးမရှိတော့အောင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တွန့်တိုတတ်ကြပါသည် ။

ဒါပေမဲ့ အားလုံးထဲမှာ ခေါင်ဖြစ်သွားတာ စွဲငြိတွယ်တာတဲ့ ။

အခန်း (၃)

မြတ်စုဝင်းနဲ့ ထက်စုမွန်တို့ ကြိုတင်တွက်ဆကြသလိုပင် စွဲငြိတွယ်တာ မေဂျာကွင်း(န်)ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ။

ထို့အတူ စွဲငြိတွယ်တာဆိုလျှင် တခြားမေဂျာက ကောင်လေးတွေ လာကြည့်ရတဲ့ အထိ နာမည်ကြီးနေသည် မှာ ဘယ်သူနှင့်မှ မတူသော ချောမောလှပမှု၊ တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရအောင် ဒီဇိုင်းဆန်းလေးတွေ ထင်ဝတ်တတ်မှုကြောင့်လည်း ဖြစ်၏။

ကျောင်းစတက်ကတည်းက သူမ စီးသောဖိနပ်တွေ၊ ကိုင်သောအိတ်တွေမှာ တစ်ခုမှ မထပ်သေးပါ။

"ဟယ်.. စွဲရယ်၊ နင့်အိတ်က Dior မဟုတ်လား၊ ငါတို့ တောင်အဲဒါမျိုး Shopping ထွက်မှ လွယ်တာ၊ နင်က ကျောင်းတက်ရင်း လွယ်ပစ်တယ်၊ နှမြောစရာပဲ၊ ဟိုနေ့က D & G လည်း လှတာပဲနော်"

ထက်စုက နှမြောတသဟန်နှင့် ရေရွတ်လျှင် စွဲက ပြုံးပြုံးလေး ပြုံးနေလိုက်သည်။ ။

"ငါ့မှာ အိတ်တွေ၊ ဖိနပ်တွေ မိရိုကြီးနဲ့ တစ်လုံးအပြည့်ပါဟယ်၊ အားလုံး ပါပါ ပို့ပေးတာချည်းပဲ၊ နင်တို့ မွေးနေ့တွေလည်း ငါ့ကိုပြောထားဦး၊ လက်ဆောင်မှာ ပေးမယ်"

စွဲစကားအဆုံး ထက်စု မျက်ခုံးလေးပင့်ရင်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိ

တိကာ..

"စိတ်ချ.. စိတ်ချ၊ ပြောထားမယ်"

ဟု သွက်သွက်လက်လက်ကလေး ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"ဪ.. သိပ်မလိုချင်ရှာဘူးနော်"

မြတ်စုက ရယ်ကျဲကျဲလေး ဝင်ပြောလိုက်လျှင် ထက်စုသည် အလျဉ်း ဂရုမစိုက်လေဟန် ပခုံးလေး တွန့်ပြပါသည်။ ။

"ဟဲ့.. ဟိုမှာ ဟဲ့၊ ကင်း... ကင်း"

မြတ်စုက ထက်စု ဘာကိုပြောတယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် အရူးကွက်နင်းကာ ဟိုဒီ ငဲ့ကြည့်လျက်..

"ဟင်.. ဘယ်မှာ လဲ၊ ကင်းမြီးကောက်လား၊ ကင်းခြေများ လား၊ ငါကြောက်လို့ ပါဟယ်၊ ကင်းက အဆိပ်ရှိတယ်နော်"

ဟု ခပ်စူးစူးလေး အော် လိုက်လေသည်။ ။

ဆိုင်ထဲကို ဝင်လာတဲ့ သူမတို့ မေဂျာကင်း စိုပြည်ရှင်းသန့်ခမျာ မျက်နှာကြီး စူပုပ်ရဲတွတ်သွားရှာလေတော့သည်။ ။

"ဟင်း.. နာမည်က စိုပြည်တဲ့ ၊ မျက်လုံးထဲမှာ တော့ လုံးဝ မအိုကေဘူး၊ ပဲ့ကိုင်လိုက်တာ လွန်ရောပါ"

"တိုးတိုးပြောပါ ထက်စုရယ်၊ ကြားသွားပါဦးမယ်"

"I don't care!"

"အံ့မယ်.. သူကများ .."

စွဲကတော့ ထက်စုနဲ့ မြတ်စု တစ်ပြန်တစ်လှည့် ပြောနေကြတာတွေ

ကို ခပ်ပြုံးပြုံးနားထောင်ရင်း သူမနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် မကျတကျဝိုင်းမှ ထိုင်နေသော စိုပြည်ရှင်းသန့်ကို မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

မျက်နှာက ကောင်မလေးတွေအကြိုက် ကိုရီးယားပုံစံလေးဖြစ်ကာ ဆံပင်ကို ပန့်ခံပုံစံ အချွန်အထောင်တွေထားလျက် နဖူးပေါ် တခြမ်းစောင်းလေးအုပ်ထားသော အီမိုဖက်ရှင်အတိုင်း လိုက်လုပ်ထားသည်။ ။

Alter Shirt အဖြူ ကော်လံအပြားကြီးကြီးနှင့် ခေါက်လက်ပုံ ခပ်ကားကားကို နက်ခံတိုင်နှင့် တွဲဝတ်ထားတာမို့ သူ့ပုံကလည်း တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ဆန်းသစ်လန်းဆတ်သွားတာပင်။ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ ဖက်ရှင် ဆန်းဆန်းလေးတွေ သူ့ထက်ငါ ပိုလှအောင် ထွင်ကြ ပြင်ကြတာ မဆန်းပေမယ့် ယောက်ျားတန်မဲ့ Catwalk လျှောက်တော့မယ့် Model boy လိုလို ဘာလိုလိုကြီး ဝတ်ထားတာတော့ အတော်လေး ထင်လင်းပေါ်လွင်ကာ အမြင်ကတ်ချင်စရာ ဖြစ်နေသည်။ ။

သူ့ဘေးနားက ကောင်လေးတွေကလည်း Punk rock လိုလို၊ Rapper လိုလို ဘာညာကွဲကွဲ ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ဒီဇိုင်းတွေနှင့်ဖြစ်ကာ နားကပ်တွေ၊ နားဆွဲတွေ ဝတ်သူဝတ်၊ နေပူပူမှာ တီရှပ်ပွပွဖားဖားကြီးတွေ၊ ဂျင်းနီဘောင်းဘီ ပွချောင်ချောင်တွေ ဝတ်ကာ လျှာဝိုင်းဝိုင်းဦးထုပ်တွေလည်း မချွတ်စတမ်း ဆောင်းလိုက်ကြသေးသည်။ ။

အဲဒီအထဲမှာ ရုပ်ရည်အချောမောဆုံးနှင့် ဆွဲဆောင်မှုအရှိဆုံး စိုပြည်ရှင်းသန့်ကို ကောင်မလေးတွေက ကင်းအဖြစ်ရွေးချယ်လိုက်ကြတာ ဖြစ်၏။

စိုပြည်ရှင်းသန့်သည် သူ့ကို စွဲ အကဲခတ်တာ သတိထားမိသွားလျှင် ချက်ချင်း မျက်နှာလွှဲကာ အထာကိုင်လေသည်။ ။

စွဲ ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးရင်း တမင်ပဲ ခေါင်းငဲ့စိုက်ကြည့်တော့ သူက မပြုံးမရ

ယ်မျက်နှာနှင့် ညှို့ရီရီ ပြန်ကြည့်လာ၏။

စွဲ နှာခေါင်းရှုံ့ရင်း ရှေ့က ကော်ဖီခွက်ကို ကောက်မော့ပစ်လိုက်သည်။ သူ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ပဲများ နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စွဲတုံ့ပြန်ပုံက အဘယ်မျှ ကဗျာဆန်ပါသနည်း။

"စွဲ... ဟိုတစ်ယောက် နင့်ကို ပဲကျွေးပြီး အိစိကလီရှိုးနေတာ မှတ်လား"

"နင်က ကျောခိုင်းထားရက်နဲ့ ဘယ်လိုသိတာလဲ"

"နင့်မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သိတယ်၊ နင် ပြန်လွှတ်နေတဲ့ အထာတွေ မြင်တာနဲ့ ဟိုကောင့်ကို ဖဲ့မှန်း သိတာပေါ့ဟဲ့၊ ဘယ့်နှယ် စိမ်းလန်းစိုပြည်ကြီး တော်တော်မှ ရင်ခုန်သွားရဲ့ လား"

ထက်စုက စိုပြည်ရှင်းသန့်ကို တစ်ခါတလေ စိမ်းလန်းစိုပြည်ကြီးဟု ခေါ်တတ်ပါသည်။

"ရင်ခုန် မခုန်တော့ မသိဘူး၊ ခုံတွေတော့ ရွှေ့ကုန်ပြီ၊ ဆုတ်တော့မယ်ထင်တယ်"

"ကောင်းတယ်၊ အဲဒီပဲကြီး သွားမှ ၊ မျက်စိနောက်လွန်းလို့ "

မြတ်စုက မျက်စောင်းရွယ်ရင်း ပြောတော့ ထက်စုက-

"အဲ... ကြည့်စမ်း၊ Fresher welcome နေ့က နင်ပဲ အဲကောင်လေး ရွေးမယ်၊ အဲကောင်လေး ရွေးမယ်နဲ့ တကဲကဲဖြစ်နေတာ၊ ခုကျမှ ရာသီဥတုက ဘာလို့ ပြောင်းသွားတာလဲ၊ ဘာလဲ... ဟိုက နင့်ကိုကျော်ပြီး စွဲကို ချိန်နေလို့ လား"

"အံမယ်.. မဟုတ်ရပေါင်တော်၊ ကျုပ်က လှလို့ ရွေးလိုက်တာ၊ ရင်ဘတ်ထဲ မထည့်မိပါဘူး၊ စွဲကို ချိန်တော့လည်း ဘာဖြစ်လဲ၊ လိုက်ဖက်ညီနေတာပဲဥစ္စာ၊ နှစ်ယောက်လုံး လှလှလေးတွေ"

"ကဲ... ကြည့်တော့ စွဲ၊ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ စွဲနဲ့ အတင်းသဘောတွေ တူနေတာ"

"အမလေး.. မလုပ်ပါနဲ့ ၊ စွဲ သူ့ကို မကြိုက်ပါဘူး၊ ကွင်း(န်)ရင် ကင်းနဲ့ ကြိုက်ရမယ်ဆိုတာ out of date အထာကြီးတွေ၊ ပြီးတော့ ဟိုနေ့က စတိတ်ပေါ်မှာ အတူတူယှဉ်ရပ်ကတည်းက သူ့မျက်နှာကို အနီးကပ်ကြည့်ခဲ့တာ၊ မျက်လုံးက တောက်လှချည်လားဆိုပြီး၊ ဘယ်ဟုတ်မှ လဲ၊ သင်းက မျက်တောင်မှာ Mascara တွေနဲ့ အပြတ်ချိုင်းထားတာတော့"

"ဟုတ်လား.. ခစ် ခစ် ရယ်ရတယ်နော်"

စွဲစကားကြောင့် မြတ်စုရော၊ ထက်စုပါ တခစ်ခစ် ရယ်မောသဘော ကျနေတော့သည် ။

စွဲကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒါကြီးကိုပဲ ပြန်မြင်ကာ ရယ်ချင်မိနေသည် ။ ဘယ့်နှယ်.. ပန့်ခ်ဒီဇိုင်းထွင်တာလည်း တော်ရုံပေါ့။ မိန်းကလေးအလှပြင်တဲ့ အသုံးအဆောင်တွေပါ ယူသုံးရတယ်လို့ ။

ကင်တင်းနီကနေ ပြန်လာတော့ ဒါကိုပဲ သဘောကျ ရယ်မောလို့ မပြီးနိုင်တော့ချေ။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စ,နောက်စကားပြောရင်း စာသင်ခန်းရှိရာကို အသွား ကော်ရစ်တာထောင့်ချိုးအရောက်မှာတော့ မျက်နှာချင်းဆိုင်က ကွေ့ထွက်လာသူနဲ့ အင့်ခနဲ ဝင်တိုက်မိတော့၏။

"အမလေး"

"ဟာ.."

အလန့်တကြား နောက်ကိုဆုတ်လိုက်တော့ သူတို့ ရှေ့မှာ ခေါင်းငုံ့လျက်ရပ်နေသော ကောလံကတုံးအဖြူနှင့် ချည်ထည်ပုဆိုးကွက်စိပ်လေးကို ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတာမို့.. စွဲ ပျာယာခတ်သွားကာ..

"ဆောရီး.. အဲ ကန်တော့နော် ဆရာ၊ သမီးတို့ တကယ်မမြင်လိုက်လို့ပါ၊ ကန်တော့နော်"

ဟု တောင်းပန်လိုက်လျှင် သူ ချက်ချင်း ခေါင်းမော့လာကာ..

"ဟို.. ကျွန်တော်က.. ကျွန်တော်က ဆရာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ"

ဟု ပြန်ပြောကာ သူမတို့ ရှေ့မှာ ထိုင်ချလိုက်တာကြောင့်

"အဲ.. အဲလိုတော့ မတောင်းပန်.. အဲ"

သူမတို့ ကို တောင်းပန်သည် ဟု ထင်ပြီး အလျင်စလို ပြောလိုက်တဲ့ စကားမဆုံးခင် သူက မော့ကြည့်လိုက်ပြီး..

"ကျွန်တော့်ထမင်းဘူး မှောက်သွားလို့ ပါ"

ဟု လေသံမှန်မှန်နှင့် ပြန်ပြောလေသည် ။

"အဲ.. ဟုတ်ပါရဲ့ ၊ ထမင်းဘူး မှောက်သွားတာပဲ၊ အဲဒါ စွဲတို့ နဲ့ တိုက်မိလို့ ပေါ့နော်၊ so sorry ပါ၊ ရှင် ထမင်းမစားရသေးဘူးပေါ့နော်၊ စွဲ ပြန်ဝယ်ပေးပါမယ်"

သူက ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ထမင်းဘူးလေးကို ဇွန်းတွေ အဖုံးတွေနှင့် ကျကျနန ပြန်ပိတ်ကာ လက်သုတ်ပဝါအစိမ်းကွက်လေးနှင့် သေသေသပ်သပ် ထုပ်လိုက်သည် ။

ထို့နောက် အခန်းထောင့်မှာ ထောင်ထားသည့် တံမြက်စည်းနှင့် အမှ
က်ကျိုးသည့် ပလတ်စတစ်ဂေါ်ပြားအနီကလေးကိုယူလာကာ ပြန်ကျ
ပေပွနေသည့် ထမင်းဟင်းတွေကို လှဲကျင်းယူသွားကာ အမှိုက်ပုံးထဲ
သွားထည့်လေသည်။

စွဲတို့ သုံးယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ဘာ
လုပ်ပေးလို့ လုပ်ပေးရမှန်းမသိ ဖြစ်နေဆဲမှာ ပင် သူက ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့
လေဟန် ထမင်းဘူးကိုင်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

"စွဲ.. သွားပြီဟဲ့"

"ဟောတော်.. ဟေ့.. ဟေ့ ဒီမှာ နေဦးလေ"

စွဲ နောက်က အမောတကော လိုက်ခေါ်တော့ သူက မျက်မှောင်ကြ
တ်လျက် ပြန်လှည့်ကြည့်လေသည်။

"ရှင်.. ထမင်းမစားရသေးဘူး မှတ်လား၊ အခု ဘယ်သွားမှာ လဲ"

"Toilet သွားမလို့ "

"ဘာရယ်"

စွဲ သူ့အဖြေကြောင့် ရင်ဘတ်ကို လက်နှင့်အသာဖိရင်း မျက်လုံးပြူး
သွားရသည်။

"ဟုတ်တယ်လေ.. ကျွန်တော် ထမင်းဘူးမှောက်သွားပြီပဲ၊ ဘာကို
သွားစားရမလဲ၊ အခု Toilet ခဏဝင်မလို့ "

"ဟို ထမင်းမစားရသေးဘဲ toilet ဘာဝင်လုပ်မှာ လဲ"

စွဲစကားအဆုံး သူ့မျက်နှာ ဖွေးသန့်သန့်ကလေးက ဖျန်းခနဲ ရဲသွား
ကာ..

"toilet ဝင်ပါတယ်ဆိုမှ ဗျာ၊ ဘာလုပ်မယ် ပြောစရာ လိုသေးလို့ လား"

ဟု စိတ်မရှည်သည့်လေသံနှင့် ပြောကာ လှည့်ထွက်သွားလျှင် စွဲလည်း နောက်က ကပ်ပါသွားရသည်။ ။

"ဟို.. ရှင့်ကို ကင်နီတင်းမှာ တစ်ခုခုလိုက်ကျွေးမလို့ ပါ၊ ရှင်ကလည်း စိတ်ချည်းပဲ"

ယောက်ျားလေး toilet ရှေ့ထိပါလာသော စွဲကို မြင်လျှင် သူ လန့်ဖျပ်သွားကာ...

"ဟာ.. မလိုက်လာနဲ့ လေဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘာမှ မစားချင်တော့ဘူး၊ ဒီနေ့ သိပ်လည်း မဆာပါဘူး"

"အို.. အဲလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲရှင်၊ တစ်ခုခုတော့..."

သူက ပုဆိုးခါးပုံစံကို လက်တစ်ဖက်က ကိုင်ရင်း နဖူးမှာ သီးထနေသည့် ချွေးစတွေကို လက်မြှောက်လျက် ပွတ်သုတ်လိုက်ကာ..

"ဟာ.. ခက်တာပဲ၊ မစားချင်ပါဘူးဆိုမှ "

"အားမနာပါနဲ့ ၊ ကျောင်းသားအချင်းချင်းပဲ"

"ခင်ဗျား.. ခင်ဗျားဗျာ၊ ဒီမှာ မအောင့်နိုင်တော့ဘူးဗျ... ကျွတ်.. ထွက်ကုန်တော့မှာ ပဲ"

သူ့စကားအဆုံး စွဲ မျက်လုံးလေးဝိုင်းလျက် တောင့်ခနဲ ဖြစ်သွားရင်းမှ သတိဝင်လာကာ တစ်ချိုးတည်း လှည့်ပြေးခဲ့တော့၏။ သူလည်း toilet ထဲ တန်းခနဲ ပြေးဝင်သွားမှ အလိုလို သိလိုက်မိလေသည်။ ။
